

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Mikołaj Tomaszewski

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), SA Ewa Staniszevska

po rozpoznaniu dnia 9 października 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. B. S. & C. U.. (...) w A. P. Grecja

przeciwko A. C. (1) i K. C.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia świadków B. C. i A. C. (2)

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2014 r.

sygn. akt XIV C 1066/11

oddala oba zażalenia.

Jan Futro Mikołaj Tomaszewski Ewa Staniszevska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu ukarał świadków B. C. i A. C. (2) za ponowne nieusprawiedliwione niestawiennictwo w Sądzie karą grzywny po 500 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że pismem z dnia 12 maja 2014 świadkowie A. C. (2) i B. C. zostali wezwani na rozprawę wyznaczoną na dzień 16 czerwca 2014 r. Świadkowi A. C. (2) doręczono wezwanie w trybie podwójnego awizo ze skutkiem na dzień 29 maja 2014 roku (k-717 akt), natomiast wezwanie świadka B. C. zostało jej doręczone w trybie podwójnego awizo ze skutkiem na dzień 29 maja 2014 r. (k. 716). Doręczenia wezwań odbyły się w sposób prawidłowy. Pomimo tego świadkowie nie stawili się na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014 r. i nie usprawiedliwili swojej nieobecności w żaden sposób. W związku z tym, że świadkowie nie wypełnili ciążącego na nich obowiązku stawiennictwa, Sąd skazał ich na grzywnę w kwocie po 500 zł od każdego z nich.

Na postanowienie to jednakowo brzmiące zażalenie wnieśli ww. świadkowie zaprzeczając, aby otrzymali zawiadomienie z Sądu o powyższym terminie rozprawy. Twierdzili, że w okresie od stycznia 2014 r do chwili obecnej część korespondencji z Sądów lub zawiadomienia o nich tzw. awiza nie docierały do nich a dowiadawali się o tym w trakcie przeglądania akt spraw.

W konsekwencji wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

W myśl art. 274 § 1 k.p.c. za nieusprawiedliwione niestawiennictwo sąd skaże świadka na grzywnę, po czym wezwie go powtórnie, a w razie ponownego niestawiennictwa skaże go na ponowną grzywnę i może zarządzić jego przymusowe sprowadzenie.

Świadkowie nie kwestionują faktu, że nie stawili się na wezwanie Sądu. Podnoszą jedynie, że nie otrzymali wezwania na rozprawę w dniu 16 czerwca 2014 r. z powodu wadliwego działania doręczyciela. Taką ocenę – ich zdaniem potwierdza fakt, znajdujących się w aktach niniejszej sprawy kilku przesyłek sądowych adresowanych do pełnomocnika powoda, z adnotacją firmy (...), że nie zostały odebrane. Nie sposób bowiem uwierzyć, że profesjonalna, zawodowa kancelaria prawna, systematycznie nie odbiera korespondencji kierowanej do niej z Sądu.

W aktach sprawy znajdują się na kartach 716 i 717 akt wezwania dla świadków na tę rozprawę z adnotacją o podwójnym awizowaniu przesyłki i nieodebraniu jej w terminie.

Potwierdzenie to jest dokumentem urzędowym korzystającym z domniemania prawdziwości (art. 244 k.p.c.). Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone. Adresat może, bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż osoba, której pismo doręczono zastępczo, bądź urząd, w którym je złożono, nie doręczył pisma bądź nie zawiadomił go o nim (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1970 r. I PZ 53/70 OSNC 1971/6/100). Nie może być jednak obalone przez samo kwestionowanie jego treści ze strony adresata (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1998 r., III CZ 51/98, OSNC 1998, nr 11, poz. 189). Żalący nie przedstawili żadnego dowodu np. reklamacji pocztowej mogącego podważać to domniemanie.

Rzeczywiście w aktach sprawy znajdują się także doręczenia dokonywane w G. do kancelarii radcy prawnego A. M. m. in. dokonane w trybie art. 139 k.p.c. Nie można z tego faktu wywodzić jednak, że doręczenia dokonywane w P. są wadliwe. Spośród wielu doręczeń dokonywanych od stycznia do czerwca 2014 r. w P., w tym trybie doręczenia dokonywane były tylko żalącym się a jedynie jeden raz dotyczyło to zawiadomienia pozwanych A. C. (1) o rozprawie 8 maja 2014 r. i K. C. o rozprawie 16 czerwca 2014 r. W pozostałych przypadkach - dotyczących także żalących się - doręczenia dokonywane były do rąk adresata albo uprawnionej do odbioru osoby. Nie można też nie zauważyć, że świadkowie nie po raz pierwszy bez usprawiedliwienia nie stawili się na wezwanie Sądu (postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 stycznia 2014 r. – k. 675-677)

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Jan Futro Mikołaj Tomaszewski Ewa Staniszevska